

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 30 kwietnia 2013 r.

Poz. 2892

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Wrocław, dnia 26 kwietnia 2013 r.

NK-N.4131.176.1.2013.BSZ2

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j.: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 ze zm.) Wojewoda Dolnośląski – organ nadzoru nad jednostkami samorządu terytorialnego

stwierdza nieważność

§ 1 we fragmencie "obciążających właściciela pojazdu lub solidarnie właściciela pojazdu i osoby władające pojazdem w chwili jego usunięcia na podstawie innego tytułu prawnego niż własność" uchwały Rady Powiatu Kamiennogórskiego nr XXXIII/167/2013 z dnia 26 marca 2013 r. w sprawie ustalenia wysokości kosztów powstałych w wyniku odstąpienia od wykonania dyspozycji usunięcia pojazdu.

Uzasadnienie

W dniu 26 marca 2013 r. Rada Powiatu Kamiennogórskiego podjęła uchwałę nr XXXIII/167/2013 w sprawie ustalenia wysokości kosztów powstałych w wyniku odstąpienia od wykonania dyspozycji usunięcia pojazdu. Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 03.04.2013 r.

Podstawą prawną podjęcia przedmiotowej uchwały jest art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (t.j.: Dz. U. z 2012 r., poz. 1137), zgodnie z którym: *"rada powiatu, biorąc pod uwagę konieczność sprawnej realizacji zadań, o których mowa w ust. 1-2, oraz koszty usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu, ustala corocznie, w drodze uchwały, wysokość opłat, o których mowa w ust. 5c, oraz wysokość kosztów, o których mowa w ust. 2a. Wysokość kosztów, o których mowa w ust. 2a, nie może być wyższa niż maksymalna kwota opłat za usunięcie pojazdu, o których mowa w ust. 6a."*

Jak wynika z zakresu przywołanej normy kompetencyjnej rada powiatu jest uprawniona do ustalenia wysokości opłaty oraz wysokości kosztów, o których mowa w art. 130a ust. 2a Prawo o ruchu drogowego. Nie jest natomiast uprawniona do wskazywania kręgu podmiotów obowiązanych do ponoszenia ustanowionych przez radę powiatu opłat i kosztów. Powyższe, zdaniem organu nadzoru, potwierdza analiza przepisu art. 130a ust. 2a Prawo o ruchu drogowym, w której ustawodawca samodzielnie wskazał podmioty zobowiązane do ponoszenia kosztów, którymi są właściciel pojazdu (ust. 2a zdanie drugie ustawy) oraz osoba dysponująca pojazdem na podstawie innego niż własność tytułu prawnego (ust. 10i w zw. z ust. 2a zdanie trzecie ustawy).

Powszechnie obowiązujący charakter zawartych w uchwale norm zobowiązuje do formułowania ich jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, precyzyjnie i kompleksowo realizujących delegację ustawową, pozbawionych jednocześnie powtórzeń przepisów powszechnie obowiązujących

zawartych w innych aktach normatywnych, a w szczególności w aktach rangi ustawowej. Stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego akty prawa miejscowego winny bowiem regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały, wydane przez inne podmioty, przepisy powszechnie obowiązujące kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów. Ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany. Wynika stąd niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, które polega na modyfikacji wiążących norm o charakterze powszechnie obowiązującym.

Zgodnie z zasadą legalizmu, sformułowaną w art. 7 Konstytucji RP, zakres działania organów państwa musi opierać się na podstawie prawnej, a granice ich aktywności wyznaczają normy prawne określające kompetencje, zadania i tryb postępowania. Organy te mogą działać tylko w tych granicach. Wszelkie uchwały podejmowane przez radę gminy muszą nie tylko mieć umocowanie w obowiązujących przepisach prawa, ale też zapisy zawarte w uchwałach nie mogą przepisów tych naruszać (wyrok NSA z dnia 26.02.2010 r. sygn. akt II OSK 1966/2009).

Przedstawiony wyżej pogląd znajduje potwierdzenie w orzecznictwie, które wielokrotnie wskazywało, że powtórzenia i modyfikacje, jako wysoce dezinformujące, stanowią istotne naruszenie prawa (wyrok NSA z 16 czerwca 1992 r., ONSA 1993/2/44; wyrok NSA z 14 października 1999 r., OSS 2000/1/17; wyrok NSA 6 czerwca 1996 r., sygn. SA/Wr 2761/95, nie opubl.). Powtarzanie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja przez przepisy uchwały może bowiem prowadzić do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji. Trzeba, bowiem liczyć się z tym, że powtórzony czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, zjawisko modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalne.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru - Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu powiatu wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
A. M. Skorupa